

Občianske fórum 2

*„Venujem mojim ozajstným priateľom,
ktorí vyzdvihujú skutočné duševné
hodnoty človeka nezavrhlí môj uhol pohľadu
a práve tým ma podnietili k tomu,
aby som sa hlboko zamyslela
nad tým, či vôbec dokážem uvažovať nestranne
a nezaujato voči iným“*

Úprimná vďaka

Hlboký nádych, zadržanie dychu, búrlivý výdych...

Väčšinou ma to zastihne, len čo vrhnem letmý pohľad na monitor osobného počítača. Áno, áno, áno...už je načas, aby som čosi napísala. Využívajúc svoje manuálne zručnosti, pri písaní do klávesov ťukám v rytme bláznivej salsy, pokúšajúc sa pritom zachovať priamoúmerný kontext nasledujúcich viet. Ťuk sem - ťuk tam. Jeden krok vpred, dva dozadu, dnes mi to nejde.

Úprimne sa priznám, najradšej by som Vám písala o najkrajších zázrakoch života, či úplne bežných banalitách... o niečom, čo politiku nášho mesta zďaleka obchádza. Mám to nestranne spracovať...ja, čo ako malý bohobojný človečik budem radšej celý život upratovať aj s dvadsiatimi titulmi, ak mi to zaručí pokojný, ničím nerušený spánok. Zrejme sa naštvem a dorobím si doktorát, osudné žarty treba vedieť gradovať, ja som v tom celkom zbehlá.

Nie - nie, nebojte sa... neutečiem zbabelo práve vo chvíli, keď začínam byť ostro sledovaná, naďalej budem zasväcovať svoj voľný čas tomu čo milujem, aby som Vám mohla dať písomnou formou najavo, že sa snažím existovať v tomto kolotoči chaosov tak, aby som svojim snom zostala naveky verná.

Denno-denne ma zastavujete na ulici moji najmilší a nenápadne sledujete na čej som asi strane. Nestíham Vás uisťovať o tom, že predsa na svojej a tým pádom aj na Vašej! Vzhľadom k tomu, že „Čo som ja?“ a „Kto som ja?“ je to komické. Kto som ja oproti Tebe, čo to čítaš? Vieš mi povedať, kto som ja a kto si Ty? Kto by si bol bez vecí, pocitov a spomienok, ktoré Ťa obklopujú? Kto by si bol bez prestíže, ktorú si krvopotne vybudoval pre vlastné potreby? Kto by si bol bez rodiny a priateľov? *Vezmeš mi kabát, dám Ti aj košeľu, udrieš moju pravú tvár, aj ľavú Ti nastavím a budem Ti vďačná, že som sa mohla od Teba naučiť ako približne bolí facka.* Ešte vždy však neviem, kto som Ti ja, že Ti na mojej mienke tak veľmi záleží?!

Milí moji, najradšej by som si Vás podelila do družstiev modrých a červených a postavila Vás hlavou k múru, silnejší by prerazili i keď v najúprimnejšom slova zmysle všetci ste mi svojim spôsobom veľmi vzácni. Irónia spočíva v tom, že všetci bez výnimky, úplne všetci máte

bezpochyby pravdu. (Samozrejme tú svoju, nastavenú tvárou v tvár z vlastného uhla pohľadu). Konflikt nastáva vo chvíli, keď začneme myslieť hlavou iných. Ruku na srdce, väčšina z nás to vzdá pri prvom záblesku. Hádám nebudeme zbytočne riskovať pre fakt, že by sme mohli nažívať pokojne v mieri?! Hádám sa len nebudeme jeden k druhému prispôsobovať? Vraj láska požičiava len tým, čo vráti...hádam tomu nebudeme veriť???

Mám sa vzdať moci v prospech iných? Ja? Ja? Ja? A prečo ja?

- Ukazujem na teba a ja mám pravdu!
- Čože??? To vážne veríš tomu, že máš pravdu Ty?
- Ale ja sa pozerám na problém z môjho uhla pohľadu!
- Čože??? Aj Ty máš svoj vlastný uhol pohľadu?
- To myslíš vážne? Ja Ti to mám tolerovať?
- A čo keby si toleroval Ty mňa?
- Zlatá stredná cesta? V poriadku, ale preukáž rešpekt pred mojou pravdou!
- Pozerám sa na Teba a ešte vždy si myslím, že ja mám pravdu!
- Čože??? Ty ešte vždy veríš vo svoj potenciál?
- Brrrrr do boja!

Nevinný monológ, ktorý si užívame vo veľkom, že milí moji?!

Tak teda poďme do toho!

Dňa 23.1.2009 o 18.00 hodine sa konalo v poradí druhé občianske fórum, ktoré iniciovalo predsedníctvo miestnej organizácie SMK v Tornali a poslanci mestského zastupiteľstva. (Už nie v takom hojnom počte ako v októbri) Miestom konania malo byť Mestské kultúrne stredisko, nakoľko však nebolo sprístupnené, znova sme boli srdečne pozvaní do priestoru, ktorý patrí Strane maďarskej koalície. Len matne pripomeniem, že kultúrny dom v tom čase ožival nádychom maďarských tradícií a divokým aplauzom oslávil Deň maďarskej kultúry.

Aby som zachovala akú – takú polaritu medzi trpkou zvedavosťou a snahou zostať nestranná, ja (ktorá zbožňujem každý zlomok kultúry) som sa pobrala učičkaná do hladiny Alfa na občianske fórum a ostatných členov rodiny (ktorí sa chceli vyburcovať na verejnom ľudovom zhromaždení) som poslala do mesta, aby nasiakli do seba trošku kultúry. Stretli sme sa pri spoločnej večeri a polemizovali sme nad zložitým životným sarkazmom, ktorý sa dotýkal predovšetkým Dňa maďarskej kultúry a Strany maďarskej koalície, ktorá sa v snahe sledovať záujmy prostého ľudu tej oslavy nemohla zúčastniť.

Diskusné fórum verejne zahájila poslankyňa Národnej Rady SR a členka SMK **Mgr. Anna Szögedi**, ktorá predniesla úvodnú reč. Vďaka nej sme sa mohli dozvedieť priebeh odmietnutia žiadostí zo strany kompetentných na uvoľnenie mestského kultúrneho strediska pre potrebu samotnej realizácie občianskeho fóra. Podľa môjho osobného názoru mnohí z nás pocítili zával netaktného postupu. Myslím si, že môžem písať za všetkých, ktorí pri vete: „Dobrých ľudí sa všade veľa zmeští“, pani poslankyni vrúcne tleskali. Tiež som si ocenila jej prístup a dávam jej maximálne za pravdu. Čím sme však dobrí???

Domáca úloha: Zamyslite sa nad tým, je to dôležité, pretože naše okolie, náš domov, naše mesto, náš svet a náš vesmír by bez nás bol úplne iný! Ale čím sme pre iných dobrí? Snažíme sa spolu všetci nekompromisne vychádzať? Vieme prepnúť z „egoistického ja, ja, ja“ na „súdržné my“?

Bývalý prednosta MsÚ **Mgr. Vojtech Szajkó** mal hodnotný príhovor pre širokú škálu verejnosti. Podľa jeho slov: „*Vôbec nie je hrdinstvom, že sme sa dostali z ozdravného režimu.*“

V plnej miere s nim súhlasím, hrdinstvom by bolo priznať si včas, že mesto sužujú finančné problémy.

Preberala sa aj problematika tzv. Otvorených listov (viď. Tornaľa a okolie august 2006 a september 2006 č.7)

Apropo, keď sme už pri novinách **Tornaľa a okolie** (teda po novom Tornaľské noviny), zalistovala som si v neďalekej minulosti. Mám pred sebou aprílové číslo spomenutých novín z roku 2008 a pociťujem nutkanie citovať p. Mgr. Ladislava Dubovského – primátora mesta, respektíve vydavateľa Tornaľských novín:

„Ubehol jeden rok od uverejnenia posledného čísla Tornaľských novín. Nechcem sa zaoberať tým, čo bolo príčinou, že noviny nevychádzali, radšej by som Vás chcel informovať o tej skutočnosti, že samospráva mesta a redakčná rada Tornaľských novín dúfa, že jej zachováte svoju priazeň. V spolupráci s kolegami zaoberajúcimi sa redigovaním a vydávaním novín sme vytvorili profil Tornaľských novín. V tomto zmysle sa budú tieto noviny vydávané mesačne venovať predovšetkým informovaniu občanov mesta Tornaľa, takže kto má záujem o pikantné klebety a podobné polopravdy si bude musieť zvoliť inú tlač. Nemáme záujem poskytnúť priestor takým článkom, ktoré sú napísané v osobnom záujme a neslúžia ako ponaučenie pre občanov a nie sú vo verejnom záujme. V každom prípade sa na nás môžu spoľahnúť tí občania, ktorí potrebujú pomoc a prostredníctvom nás a našich novín by chceli osloviť širokú verejnosť Tornale“¹

Musíte uznať milí moji, krásne zoštylizovaný nápad storočia. Ale...kde sú ďalšie výtlačky novín? Trápi ma to preto, lebo sa nám konečne otvoril priestor na sebarealizáciu, konečne sa mohli prejaviť mladé talenty, konečne sme si mohli k sebe nájsť cestu formou milých riadkov, Tornaľské noviny mohli byť lahôdkou pre skormútené duše a ony zrazu zmizli z dohľadu. Nebodaj je po nich taký dopyt, že ich neviem zastihnúť? Alebo sa chystá kolosálny comeback?

Tušenia nemám! A tak vzdávam hold výtlačkom, ktoré nesú názov **Gömöri Futár**. Zatiaľ je to vlastne jediná hmatateľná lavína hodnotne zakódovaných informácií, ktorá je dostupná v našich novinových stánkoch, myslím, že niet k tomu čo dodať. Uvítala by som však aj slovenskú verziu novín.

Nuž, ale skok do roku 2009, konkrétne k dejisku Občianskeho fóra, kde sme sa popri iných mali možnosť zamyslieť nad tým, prečo zanikla:

-ZŠ v Stárni a MŠ na ulici Škultétyho v Tornali?

-Ako môžeme počítať s vybudovaním čističky?

-Kde napreduje vybudovanie monumentálnej Plázy na mieste životunebezpečného torza na sídlisku Juh?

-Ako sa vyriešila problematika polikliniky?

¹ Tornaľské noviny, apríl 2008, č.1, str.1

-Kde sú naše vzácne stromy? (nechcete vedieť)

-Prečo dopúšťame, aby sa nám rozpadala Základná škola na ul. Škultétyho v Tornali?

-Od čoho(od koho) nás chráni kamerový systém?

(Prečo ten ešte funguje? A na akej báze? Už len preto sa pýtam, lebo lavičky v mestskom parku sú sporadicky doškriabané a nad fontánou tisícročia väčšinou lieta futbalová lopta... len raz trafi tú saponátovú leviu hlavu)

Podľa nemenovaného občana: „*Kamery nespádajú do kvalitného štandardu, mimo toho fungujú len počas denného svetla.*“ (Teda cez deň si pre istotu nemám škrabať zadnú časť tela a v noci ma môžu rovno aj zabiť?) To je veselé.

A kde je na 6 rokov dopredu vypracovaný bezpečnostný projekt? Dobré som počula? Neexistuje???

Takisto sme sa mohli dozvedieť, že Mestský úrad v Tornali a kúpalisko sú založené formou zábezpeky a jediný majetok, ktorý ešte máme je Kultúrny dom v Tornali a jedna z najkrajších kultúrnych pamiatok mesta, ktorá je bohatá na históriu: „Biely kôň“

Počuli sme aj samé vyčísliteľné aj nevyčísliteľné dlhy, ktoré nebudem menovať.

Zvláštnym monumentom večera bolo vyhlásenie, že o viacerých bodoch sa rokuje dodatočne. To nechápem! Hypoteticky dedukujem:

Trebárs príde na vystúpenie vychýrená kapela, zaspieva tri pesničky za nehoráznu sumu a o mesiac neskôr sa rozhodne, či má vôbec prísť o mesiac predtým ako je teraz? Tak je to myslené? A keď sú desiatí proti a traja sa zdržia hlasovania? Pretočí sa čas???

Hádam nechcete, aby som tomu verila?

Nemenovaná občianka mesta Tornaľa vyjadrila svoje pobúrenie krásnou vetou: „*Sme presne tí na ktorých záleží, tvoríme dianie v tomto meste, tvoríme jeho globálnu štruktúru a svoju moc sme dali ľuďom, ktorí nás sklamali. Zakopli sme o tvrdú byrokráciu*“

Podľa slov ďalších občanov hlavný kontrolór mesta má byť podriadený predovšetkým poslancom, až potom primátorovi. Otázka znela, či *bol písomne upovedomený o tom, že sa v pozadí deje čosi nekalé?*

Ďalšie zaujímavé otázky na zamyslenie:

Z čoho sa skladá poslanecký sľub?

Prečo poslanci nie sú sprístupnení pre verejnosť?

Prečo nemajú zverejnené úradné hodiny?

Čím sa nám vlastne preukážu po ukončení volebného obdobia?

Čo pre nás a naše mesto urobili?

(Uf, boli veľmi zaneprázdnení, myslím, že počas tých rokov práve mne zisťovali, prečo sa neviem s dvomi vysokoškolskými diplomami presadiť v školstve a prečo školstvá nejavia záujem o plne kvalifikovaných...nebudaj aj Vy ste ich o niečo poprosili?)

Toto sme riešili aj v októbri na prvom občianskom zhromaždení, milí moji a znova sa točíme v tom istom bludnom kruhu. Haló, píšeme mesiac február, ak Vás neurazím, nebudem menovať tie isté otázky a odpovede.

Kto sa nevie rozpamätať vid'. Občianske fórum 1

Neviem ako ste na tom Vy, ale mňa úplne dorazil fakt, že pokiaľ ja dlžim mestu, zo škôlky mi vyložia dieťa???. Teda ak sa v budúcnosti rozhodnem, že za nekvalitný odvoz smetí jednoducho nebudem platiť, doplatí na to moje dieťa? To čo sú za diskriminujúce rozhodnutia? V tej svätej chvíli by som sa obrátila na Európsky súd pre ľudské práva s krásnou fotoprezentáciou, len raz by mi vyložili dieťa pred dvere s tým, že ja dlžim mestu! Len raz!!!

Čo sú toto za zákony? Kto ich vlastne vymýšľa? Mal by sa radšej starať o to, aby sme neprišli o všetkých (normálnych) mladých, už to beztak nevyzerá sľubne!

Počas večera sa riešila aj problematika prístupu k informáciám, mnohí z Vás sa dohadovali na tom, či by sa občianske fórum malo propagovať formou rôznych informačných hárkov, alebo trebárs formou ľahko dostupného a šíriteľného internetu...

Tak či tak je to vždy na Vás pod čo sa podpíšete. Ja som ja a napriek tomu, že Vás mám všetkých rada, na mňa sa nespoliehajte. Ešte vždy si Vás delím medzi družstvo modrých a červených a tak ako Vy ste sklamaní, aj ja som veľmi sklamaná.

Pred nedávnom som bola obyčajná chudera a nezakopol o mňa ani pes, zrazu mám plno „priateľov“, ktorí ma povzbudzujú, aby som spravila dieru do sveta. S čím? Že sa nakloním na jednu stranu? To je ten chýbajúci pocit šťastia, ktorý by mal hýbať mojím svetom? To je to, čo hľadám? Povedzte mi, ja si Vás vypočujem.

Teda ak dám na stôl napoly zdravé a napoly zhnité jablko dokážeš si sadnúť tak, aby si ho videl z oboch strán dokonale? Ak je totiž moja polka zdravá, a Ty mi budeš tvrdiť, že sa Ti pred zrakom množia červy, ja Ti vôbec nemusím veriť. Veriť si budeme len ak pootáčame spoločne jablko tak, aby sme ho obaja videli z jednej aj z druhej strany. Opravte ma prosím, pokiaľ sa mýlim!

Zatiaľ to všetko funguje na báze: Ak chcem tancovať valčík, Ty polku, nedohodneme sa! Radšej si vykopneme navzájom nohy, než by sme vymysleli spolu trebárs nový druh tanca: polčík, alebo valku, ešte aj na tých dvoch možnostiach by sme sa zbytočne seklí namiesto toho, aby sme sa nechali intuitívne inšpirovať.

Domáca úloha: Zamyslite sa nad tým!

Dôležité:

Nepodpísala som petičný hárok na odvolanie primátora!!!

Neopýtam sa Vás na dôvody prečo by som mala?! Sypali by ste mi ich ako malú násobilku.

Žiaľ, ja nie som o nič lepšia ako on. Som obyčajná, nestranná, sebecká pozorovateľka a keby som si myslela, že som aspoň o gram hodnotnejšia, už by som to rázne riešila.

Som na strane nikoho a viete čo? Nehanbím sa za naše mesto, za seba sa najviac hanbím!

Keby ma skutočne trápilo, že má naše mesto dlhy, zorganizovala by som verejnú zbierku na vlastné náklady...začala by som mojou skromnou dávkou sociálnej výpomoci.

Netrápila by ma veta: „Čo, ak s peniazmi začnú manipulovať nekompetentní?“ Nebála by som sa ani o jeden cent...tešil by ma pocit a nie konečný výsledok.

Keby ma skutočne trápilo ako vyzerá Základná škola P.J.Šafárika, nečakala by som na žiadne projekty, či súhlas kompetentných. Povedala by som si: „Je to naša škola, navštevujú ju naše deti, zaslúži si podporu“ Vzala by som štetec do ruky a začala by som ju maľovať. Nikdy v živote som nemaľovala budovy, ale život by ma priučil. Tešil by ma pocit šťastia

a netrápila by som sa otázkou: „Prečo by som to mala iniciovať ja a prečo sa mám vôbec finančne zaťažovať?“

Keby ma skutočne trápilo, prečo nemáme prístup k primátorovi mesta, sadla by som si pred mestský úrad a počúvala by som Vaše trápenia, spracovala by som Vaše životné príbehy bez nároku na honorár. Netrápila by som sa otázkou: „Prečo by som to mala robiť zadarmo za obyčajné slovko vďaky?“

Neriadila by som sa heslom: „Čo ma nezabije, to ma posilní“ Bola by som neskutočne krehká a náchylná na všetku lásku a dôveru sveta. Netrápil by ma fakt kto, kedy, ako zneužije moje danosti.

Zmenila by som seba, aby ste Vy mohli meniť svet. A keby ste dokázali, že ste lepší ako ja, nezávidela by som Vám Vaše prednosti, ale poďakovala by som sa Vám, že sa môžem od Vás učiť.

Tak sa zdá, že mi je to všetko jedno, pretože keby nebolo, bola by som zanietená a odhodlaná ísť hoci aj proti celému svetu.

Ale ja???Prečo práve ja??? Zdá sa mi oveľa pohodlnejšie hľadať vinníkov, na ktorých budem môcť ukazovať prstom... Vám nie?

Takže ešte raz... Možno sa Vaša ideálna predstava o mne premení na nočnú moru, ale:

Nepodpisala som petičný hárok na odvolanie primátora!

Ja nie som uzavretá voči novým možnostiam, ale pravda je taká, že mi zatiaľ nepodal ruku človek, ktorý by povedal: „*Ja nie som o nič lepší a o nič horší ako súčasný primátor, vôbec nie som neomylný a preto si poprosím pomoc zo strany tých, ktorí tvoria naše mesto*“

Zatiaľ som počula len samé: „*Ja som lepší, ja to viem lepšie, ja by som to nespakal ja, ja, ja*“, ale kde som potom ja? Mám dať svoj hlas tak, že nie som zahrnutá ani len v predbežných plánoch? To mi ale v plnej miere vyhovuje aj náš súčasný primátor. Ja nemám s ním ani najmenší osobný problém, keď sa s ním chcem stretnúť prepnem na regionálne TV.

Odvoláme primátora a čo??? Aký to bude mať ďalší priebeh?

Totíž, ešte sa mi nepozrel do očí človek, ktorý by ho rád nahradil a ešte ma neoboznámil so svojou koncepciou rozvoja. Zatiaľ sa nikto nedožadoval mojej dôvery a nepresviedčal ma, aby som zostala tu žiť, lebo aj na mne záleží, veď predsa aj ja dávam svoj hlas pri voľbách.

A vyzerá to tak, že:

Družstvo červených vie, že má pravdu (tú svoju)

Družstvo modrých vie, že má pravdu (tú svoju)

Skóre 1:1

A ja čakám...

A podám Ti ruku jedine v tom prípade, ak sa môžem postaviť medzi obidve družstvá. Ja nepotrebujem dať šancu Tebe, aby si sa mohol prejaviť... potrebujem dať šancu sebe, aby som Ti mohla veriť. Ak nezačnem od seba, Ty svet nezmeniš! Možno preraziš hlavou múr a ja to spomeniem kdesi v Občianskom fóre č.190, ale to bude asi tak všetko čo Ti život ponúkne, ver mi!

Otázky budú tie isté, zostanú tak isto nezodpovedané a Ty zistíš, že tiež si toho veľa pre ľud nespravil.

To je všetko, čo som si odniesla v mysli na pamiatku z Občianskeho fóra č.2 a aj Ty si to pamätaj, možno raz budeš skúšaný!

Vaša Dadka